

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou v právní věci

žalobce: **Z. S.**
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem AK K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2020, č. j. KUJI 5861/2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2020, č. j. KUJI 5861/2020, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce jako opožděné a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Chotěboř (dále také „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 11. 2019, č.j. MCH_49831/2019/ODAP/VS, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a byla mu uložena pokuta za spáchaný přestupek ve výši 2 700 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

- Žalobce napadl shora uvedené rozhodnutí s jedinou žalobní námitkou. Uvedl, že správní orgán doručoval původnímu zmocněnci ve věci, ačkoli ten již od 30. 4. 2019 nebyl zástupce žalobce, a tedy nebyl oprávněn činit jakékoliv úkony ve věci. Stejně tak nebyly správní orgány oprávněny činit jakékoliv úkony směrem k tomuto bývalému zmocněnci. Žalobci tedy prvoinstanční rozhodnutí nebylo doručeno, nemohl tak proti němu podat odvolání. V daném případě tedy odvolání nemohlo být podáno opožděně, neboť bylo podané osobou, jež k němu nebyla oprávněna.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

- V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce udělil plnou moc k zastupování v řízení E. S. dne 19. 3. 2018. V odvolání proti prvnímu rozhodnutí správního orgánu I. stupně zaslaném z datové schránky E. S. (dne 30. 4. 2019) bylo uvedeno, že od 30. 4. 2019 si žalobce volí jako zmocněnce pana M. B. Dne 13. 5. 2019 zaslal správní orgán žalobci do jeho datové schránky výzvu k doplnění odvolání mj. o plnou moc pro M. B. Dne 6. 6. 2019 byl žalobce vyzván opětovně k témuž, neboť na první výzvu nereagoval. Tato výzva byla zaslána též do datové schránky E. S. Dne 26. 6. 2019 zaslal žalobce ze své datové schránky doplněné odvolání, ve kterém uvedl řadu námitek k rozhodnutí, ale na výzvu k doplnění plné moci nereagoval. Žalobce doplnil plnou moc prostřednictvím vlastní datové schránky až dne 28. 1. 2020, tedy až po vydání rozhodnutí o odvolání ze dne 17. 1. 2020, které bylo podáno E. S.
- Podle žalovaného ke změně v osobě zmocněnce nedošlo, protože prohlášení o změně v osobě zmocněnce bylo učiněno z datové schránky E. S., nikoli z datové schránky žalobce. Ten na výzvy správního orgánu nereagoval a plnou moc nového zmocněnce nedoložil ani v rámci odvolacího řízení.
- Žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Replika žalobce

- Žalobce v replice trval na tom, že správní orgány již neměly doručovat E. S., ale měli doručovat přímo žalobci. Doručováním původnímu zmocněnci předmětné písemnosti nebyly doručeny, neboť byly doručovány osobě, která již v dané době nebyla na řízení nijak účastna.

V. Posouzení věci krajským soudem

- Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Učinil tak bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 s.ř.s.
- Vzhledem k tomu, že jediná žalobní námitka směřovala na nedostatky doručování, zabýval se soud obsahem správního spisu právě v rozsahu této námitek.

9. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 30. 4. 2019 bylo doručeno odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně z datové schránky E. S., na jehož závěru bylo uvedeno: „Dále si já, Z. S., počínaje dnem 30. 4. 2019 volím jako zmocněnce pana M. B., aby mě zastupoval ve věci vedené MÚ Chotěboř pod sp.zn. SZ-MCH-14624/2018/ODAP/VS, a to v plném rozsahu bez omezení. Odvolání doplním o odůvodnění ve lhůtě 15 dnů.“
10. Správní orgán I. stupně vyzval přímo žalobce k doložení plné moci M. B. dne 13. 5. 2019 a opětovně dne 6. 6. 2019; druhá výzva byla doručena i do datové schránky E. S. Dne 26. 6. 2019 zaslal z vlastní datové schránky doplnění odvolání. Dne 15. 8. 2019 správní orgán II. stupně prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.
11. Správní orgán I. stupně tedy následně zaslal dne 5. 9. 2019 žalobci do jeho datové schránky předvolání k ústnímu jednání (stejně tak do datové schránky E. S.). Dne 21. 10. 2019 zaslal z datové schránky E. S. vyjádření k věci.
12. Dne 12. 11. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, proti kterému zaslal ze své datové schránky E. S. dne 29. 11. 2019 odvolání (chybně adresované Statutárnímu městu Jihlava, jenž ho dne 3. 12. 2019 postoupilo Městskému úřadu Chotěboř).
13. Dne 17. 1. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. Ve správním spisu je dále doplněna plná moc pro M. B., kterou žalobce zaslal ze své datové schránky dne 28. 1. 2020.
14. Krajský soud po přezkumu správního spisu uzavřel, že žaloba je důvodná.
15. Ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu uvozuje základní podmínky zastoupení na základě plné moci. Dle tohoto ustanovení si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce. K tomu lze poukázat na § 67 zákona č. 250/2016 Sb., o přestupcích, který stanoví, že jestliže se nedaří doručovat zmocněnci účastníka řízení, doručuje správní orgán pouze účastníkovi řízení.
16. V odvolání zaslaném správnímu orgánu I. stupně dne 30. 4. 2019 sdělil žalobce prostřednictvím svého původního zmocněnce, že si volí zmocněnce nového. Byť se správní orgán I. stupně snažil žalobce vyzvat k doložení plné moci, tento byl nadále pasivní. To však nemohlo mít za důsledek, že lze stále považovat původního zmocněnce za oprávněného k jednání za žalobce. Správní orgán I. stupně (a posléze též žalovaný) měl doručovat tedy již pouze žalobci samotnému, případně po doložení nové plné moci novému zmocněnci; v případě neúspěšného doručování novému zmocněnci pak dle dikce výše cit. § 67 zákona o přestupcích pouze žalobci.
17. Vzhledem k tomu, že účastník správního řízení může mít v daném řízení pouze jednoho zmocněnce, udělení pozdější plné moci, bez ohledu na její časovou omezenost, vede k pozbytí platnosti předchozí plné moci. O udělení nové plné moci se správní orgán dozvěděl prokazatelně dne 30. 4. 2019, byť mu prozatím plná moc nebyla doložena. K tomu lze poukázat na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 58 A 52/2011, kde tento soud k povědomí správního orgánu o plné moci uvedl: „Podstatným zůstává, že vůči správnímu orgánu je skutečnost odvolání plné moci relevantní až od okamžiku, kdy je mu tato skutečnost dána na vědomí, popřípadě se o ní dozví jiným relevantním způsobem – typicky v případě úmrtí zmocněnce. Nebude-li mu například tato skutečnost sdělena či se o ní nedozví relevantním způsobem, bude správní orgán stále

doručovat vydané písemnosti zmocněnci, pokud ovšem plná moc nebyla časově omezena a v ní uvedená doba již uplynula.“ V právě projednávaném případě však správní orgán o odvolání plné moci věděl.

18. Krajskému soudu neuniklo, že se správní orgán zpočátku o doručování samotnému žalobci snažil, avšak ve chvíli, kdy učinil úkony směřující ke správnímu orgánu původní zmocněnec, správní orgán I. stupně komunikoval i nadále s ním. Přestože nelze hodnotit vystupování původního zmocněnce jako oprávněné, ba naopak jako zmatečné či (záměrně) zavádějící, nepostačovalo to k závěru správního orgánu o tom, že jeho zmocnění trvá. Lze se pozastavit nad tím, proč vůbec původní zmocněnec v řízení i nadále činil úkony, když mu zánik jeho zmocnění byl znám, či proč zaslal odvolání místně nepřislušnému orgánu, přestože první odvolání adresoval správně; či proč žalobce nereagoval ani na opakované výzvy k doložení nové plné moci, když si přál zmocněnce změnit. Právě tyto skutečnosti mohou vzbuzovat domněnky o účelnosti takového jednání a obstrukcích přestupkového řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, sp. zn. 1 As 27/2011 zabývající se zneužitím institutu zmocnění). Přesto však je nutné dát žalobci za pravdu v jeho námitce, že mu prvostupňové rozhodnutí nebylo řádně doručeno a byl tak zbaven možnosti podat proti němu odvolání.
19. Vzhledem k výše uvedenému proto správnímu soudu nezbylo, než rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Zejména správní orgán I. stupně nyní řádně doručí své rozhodnutí (po doplnění plné moci novému zmocněnci žalobce).

VI. Závěr a náklady řízení

20. S ohledem na shora uvedené skutečnosti přistoupil krajský soud ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, s odkazem na ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s., a to pro vady řízení, které vedly k vydání rozhodnutí, rozporného s platnou právní úpravou.
21. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Soud uložil žalovanému k úhradě náhradu nákladů řízení žalobce, spočívající jednak v zaplaceném soudním poplatku (3 000 Kč) a jednak v odměně advokáta žalobce, kterou soud přiznal za dva úkony (převzetí zastoupení, podání žaloby) po 3 100 Kč za úkon, včetně režijních paušálů 300 Kč ke každému úkonu. Soud nehonoroval úkon podání repliky, neboť ta neobsahovala žádné nové skutečnosti, které by nebyly sděleny již v žalobě. Odměnu advokáta soud určil dle § 11 odst. 1, ve spojení s § 7, a dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1995 Sb., advokátní tarif. K odměně náleží též 21 % DPH, kterého je advokát plátcem. Celkem proto činí odměna advokáta 8 228 Kč, po započtení soudního poplatku pak celková částka k úhradě žalovaným činí 11 228 Kč.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. listopadu 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně